

**První svaté přijímání
dětí 11.června 2006:**

Čáková Adriana	15.4.2006	František Mikš
Červinka Dominik	15.4.2006	Petr Sedlák
Havlíček Jakub	15.4.2006	Olga Karásková
Jakubcová Ludmila	15.4.2006	Martin Svoboda
Jeřábková Martina	17.4.2006	Edita Svobodová
Jochmanová Yvona	17.4.2006	David Antonín Horňák
Königová Lenka	17.4.2006	Jakub Jan Horňák
Kotásková Michaela	23.4.2006	Terezie Jurtíková
Králičková Dominika	23.4.2006	David Žalio
Lamparter Filip	23.4.2006	Eliška Žaliová
Linhart David	23.4.2006	Tadeáš Hlaváček
Míčová Jana	7.5.2006	Eliška Michalíková
Nováková Lucie	14.5.2006	Magdaléna Blažková
Valenta Otakar	4.6.2006	Monika Marie Pekařová
Vizner Jakub	11.6.2006	Vít Martin Kouřil
Vizner Ondřej	9.7.2006	Adéla Pavlína Kabelková
Vizner Petr	13.8.2006	Karolína Ema Hoskocová
Voráček Václav	13.8.2006	Natálie Tkočová
Voráčková Vendula	20.8.2006	Pavla Jana Linhartová
	10.9.2006	Gabriel Jan Worwa
		Antonín Jan Munzar

**Z vody a z Ducha
svatého se narodili:**

**V naději společenství
Božího lidu se s námi
rozloučili:**

22.4.2006	Miroslava Braunová	22.4.2006	Metoděj Polášek a Kateřina Dostálová
26.5.2006	Emilie Bednářová	22.4.2006	Vojtěch Fučík a Markéta Libosvárová
8.6.2006	Františka Křížová	24.6.2006	Vítězslav Mičánek a Marta Königová
23.6.2006	Ludvík Bartl	1.9.2006	Marek Dvořák a Vendula Navrátilová
2.8.2006	Juránek Karel	8.9.2006	Aleš Aujeský a Martina Skřivánková
18.8.2006	Helánová Anna	9.9.2006	Vít Řičica a Hana Křížová
25.8.2006	Bartl Pavel	9.9.2006	Roman Elsner a Ivana Recová

**Věrnou lásku si
přisahali:**

Setkání

Bystrc, 1.října 2006

Diecézní pouť ministrantů

V sobotu 23. září hostila naše farnost, podobně jako ostatní brněnské farnosti, ministranty z Velkého Meziříčí a Osové Bitýšky. Naši ministranti pro ně připravili pokladovku. Trasa je trochu provedla farností - od Archy, po asfaltce kolem zahrádek dolů k přehradě, po břehu na hráz, po hrázi dolů a ke kostelu. Tam byl schován klíček, který padl do zámku záhadné truhly z farního dvora. Po cestě naše hledače čekala různá stanoviště, na kterých se kluci dozvěděli něco z historie našeho kostela. Všichni byli spokojeni, i když původně přijeli s tím, že si to s našimi ministranty rozdají ve fotbale. Po úspěšném návratu všech skupin, se naši hosté najedli, napili a po malé pauze odešli na Petrov slavit mši svatou s otcem biskupem.

lm

Učarovala mu vertikála

Málokdo si všiml, že se na poslední prázdninový víkend něco chystá. Cvičené ucho zachytilo vzdálené dunění přilétajících letounů, výrazně odlišné od běžného leteckého provozu nad Brnem. Necvičené oko třeba zablédlo, jak se před kostelem předávají důležité vstupenky. Brno se stalo už poněkoli káté poutním místem všech příznivců letectví svým CLAF 2006. Tato akce vždy rozdělí Brňany na nadšené obdivovatele, kteří si nemohou podobnou akci nechat ujít, a reptající odpůrce, které po celý víkend obtěžuje zvuk kovových plnokrevníků. Náš otec Pavel patří samozřejmě do té první skupiny.

Vstupné činí 300 Kč. Při dnešních rychlostech se musejí předvádějící stroje pohybovat v dost velkém prostoru. Musí člověk stát zrovna na letišti, aby něco viděl?

Je pravda, že letové ukázky je možné dobře vidět z mnoha míst přilehlých k letišti, ale ze dvou důvodů jsem zvolil vstup na letiště. Ukázky jsou situovány k hlavní tribuně, což nechává naplno vychutnat vystoupení akrobatických skupin, které po obloze kreslí dokonce i malují barevně různé obrazce čitelné právě z

letiště. Druhým důvodem byly děti, které jsme s sebou vzali a které vydrží, když jsou tam stánky, když si mohou něco navíc prohlédnout, něco koupit.

Zdá se, že se tato vášně v budoucí generaci neztratí...

Velmi dobře vnímám, že mi to bylo předáno mým tátou. Nic letičího nenechám bez povšimnutí, často zapomínám sledovat chůzi s hlavou vyvrácenou vzhůru. Podobně vidím, jak děti mé sestry udivují své okolí znalostmi, které ode mne a od mého táty přijaly. Moje oblíbená věta, když projeví zájem, je: *To se v těch dětech musí podporovat.*

Letadlem jsi v životě letěl, ale jen jednou. Balón, závěsné létání ani bungee jumping jsi nezkoušel?

Co se týče létání, je úžasný pohled dolů. I když mi při zmíněném

Co to je pout'?

Když se mě mamka zeptala, jestli s ní půjdu na pout' ,okamžitě jsem souhlasila. Nikdy jsem na vícedenní pouti nebyla a vždycky jsem to chtěla zkusit. O pouti jsem měla své představy a vlastně ještě donedávna jsem si byla jistá, že vím, co to pout' je. To se však změnilo ve chvíli, kdy jsem se na ní setkala s prvním člověkem. Okamžitě jsem totiž pochopila, že o pouti nevím vůbec nic a poznat ji mi asi bude trvat, jak už se to tak říká, celý život. A od toho je, ne? Při putování jsem viděla mnoho unavených a bolavých lidí (při cestování nic neobvyklého), nikdo z nich si však nestěžoval, skoro jako by z toho měli radost - ne z bolesti, ale z výsledku, že ji překonali, ne však pro sebe, ale z lásky k Bohu.

Při pouti jsme se modlili a zpívali. Ne z nudy ani z donucení, ale z radosti ,že je tam Bůh s námi a my to věděli. Nechyběly ani vtípné scénky a třeba i taková hitparáda, o zábavu tedy opravdu nebyla nouze. Čtyři dny uběhly jako voda a lidem se pomalu vracela energie. Konečně jsme dorazili ke svému cíli - NA VELEHRAD! Asi se nedá popsat, co jsme v tu chvíli cítili, ale jedno je jisté: velikou radost!!! Když si teď vzpomenu na ty lidi, uvědomím si, že to byla láska, láska k Bohu, která je ovinula jako nějaké neviditelné lano, spojila v obrovský proud a pomalu popostrkovala vpřed ke společnému cíli.

Eliška G.

Ze života farnosti

Poutní mši svatou u kaple sv. Jana Nepomuckého v **Rozdrojovicích** jsme letos slavili v neděli 14. května v 10:30 h.

Diecézní konference s názvem „Farnost jako dům s otevřenými dveřmi“, která se konala 20.5.2006 na Biskupském gymnáziu, se zúčastnilo několik našich farníků.

Svatodušní nověna se konala od 26.5. do 3.6. Setkávání k modlitbám za dary Ducha svatého bylo možné každý večer v kostele i v Arše. Vyvrcholením nověny byl sobotní večer v Arše, kdy jsme slavili vigílii seslání Ducha svatého.

Farní slavnosti jsme 25. června oslavili svátek sv. Jana Křtitele, kterému je spolu se sv. Janem Evangelistou zasvěcen náš kostel. V horkém nedělním odpoledni lidé ve skupinkách posedávali nebo postávali ve stínu u stolů pod jabloní a v podloubí. Všem, kteří se podíleli na přípravě slavnosti v bystrcké farnosti, patří poděkování.

Před kaplí sv. Cyrila a Metoděje v **Kníničkách** se letos 5. července konala **poutní mše svatá** a po ní otec Vnislav požehnal obecní prapor.

Cyklistický tábor v Cizkrajově se uskutečnil od 29.7. do 5.8.2006 pod vedením manželů Cajzlových.

Mnozí z naší farnosti strávili také v Cizkrajově tradiční **Týden farnosti**, a to od 5.8. do 12.8.2006.

čtvrtek jsme putovali 33 km do Věteřova a v pátek (kdy nás skrápěl vytrvalý deštík) 33 km do Buchlovic. V sobotu je to na Velehrad závěrečných 8 km, takže z Bystrce celkově symbolických 100. Díky organizátorům je během pouti postaráno o přesun zavazadel doprovodným vozidlem, o ubytování, díky pohostinnosti místních často i o jídlo a je-li třeba bolavým nohám poskytnou nezbytnou pomoc ochotné zdravotnice nebo doprovodné vozidlo.

Smysl pouti však nespočívá v chůzi či sportovním výkonu. Poutník si již předem stanoví kající, děkvný nebo prosebný úmysl, modlí se za něj před poutí i během ní v atmosféře společných modliteb chval a růžence, písní a duchovních promluv kněží možných díky mobilní rozhlasové technice, adorací a každodenních mší. I při společném putování se 150 dalšími poutníky si dokážete najít místo a prostor pro ztišení, meditaci, příp. i pro přípravu na svátost smíření. Již mnoho poutníků učinilo zkušenost, že duchovní ovzduší této národní pouti je natolik naplňuje, že tělesné úsilí ustupuje zcela do pozadí – duch dodává jakoby automaticky i fyzické dispozice.

Každoroční pout' na Velehrad je pro mne nezastupitelným zdrojem posily mého duchovní života. Letos jsem si uvědomil paralelu mezi

putováním velehradského poutníka trvajících necelý týden a naším životem, který je součástí cesty církve putující. To úsilí, které je třeba vynaložit, aby naše velehradská pout' zdárně našla svůj cíl, je ve srovnání s tím, co poutník dostane po duchovní stránce za odměnu, nesrovnatelně menší. Stejně tak je podle Božích příslibů to, co je připraveno na věčnosti nepředstavitelně krásnější než naše současné pozemské strasti.

Naše letošní původní 17 členná skupinka poutníků z Bystrce, Brna a blízkého okolí byla dosti různorodá např. i věkem (nejmladší poutnice 8 roků, nejstarší 72), ale všechny velmi brzy oslovila poutní atmosféra. Všichni projevili jednoznačný zájem o pout' na Velehrad i v příštím roce. Přijďte okusit, že moto této pouti "Radost pro všechny lid" (Lk 2,10) je zcela reálné a plně se projeví i na vás. Za všechny srdečně zve

František Zajíček

půlhodinovém letu z Prahy do Brna bylo jen devět let, velmi dobře si pamatuji pohled na vesnice a na mraky shora. Ale stejně dobře si pamatuji mohutný zvuk leteckých motorů a pohyby ovládacích prvků na křídle. Můj táta se podílel na výrobě součástek do letadel a jeho zájem byl určitě zčásti profesní. Já se podílím na něčem úplně jiném, ale to mi nebrání, abych zas a znovu nezasnul nad tím, že se něco tak těžkého dokáže odlepit od země a to se mnohem lépe pozoruje zvenčí než sedě vevnitř.

Největším stimulatorem vývoje letectví je bojové využití této techniky. Směřuje tvůj zájem tam?

Jak by ne! Ale hlavním zájmem mezi létajícími stroji jsou dopravní letadla. Bojová letadla jsou samozřejmě mnohem atraktivnější, ale určení dopravních letadel je navýsost mírumilovné.

Běžnému smrtelníkovi připadají dopravní letadla velmi podobná, maximálně je rozlišuje podle zdobení na kormidle.

Dříve měly jednotlivé konstrukční kanceláře osobitý rukopis tvaru letadla, provedení kabiny, zvláště předku letadla, který byl jakousi jasně rozlišitelnou tváří. Například Douglasy DC3, DC4 až DC7, dokonce i obrovská DC10, měly stále stejný obličej s charakterickým rozmístěním a tvarem oken pilotní kabiny. Podobně rodina Boeingů. Nástupem výkonné výpočetní techniky došlo k unifikaci a Boeing se velmi málo liší od Airbusu nebo Douglasu. Zdá se mi, že mi zde už ujíždí vlak, protože většina rozdílů je ukryta pod kapotami strojů použitím rozdílné avioniky a mnohdy se stroj další generace navenek vůbec neliší od předchozího modelu a přitom už má nové pořadové číslo, protože už je to stroj "jiný".

Určitě máš nějaký zvlášť oblíbený stroj?

Samozřejmě, tak jako milovník aut má svého favorita. V semináři mi někteří spolubratři podle tohoto letounu dokonce přezdívali. Je to nadzvukový dopravní letoun Concorde [konkord]. U tohoto letadla se snoubí mírumilovné určení dopravy cestujících s krásou

předstihující i ty nejladnější stíhačky. Vždyť i sám název stroje připomíná jednu z ctností.

Když jsem byl malý, dostal jsem od tatínka obrázek (vytržený z AZ Magazínu) startujícího Concordu. Se sklopenou přídílí a vzepnutý na hlavním podvozku připomíná nějakého neznámého ptáka, který se řítí přímo ke mně.

Co ekologie? Každé tři minuty tvůj oblíbený Concord spálil tunu paliva?

Příznávám, že šlo o starší stroj vybavený motory své doby. Dnešní motory jsou mnohem úspornější a tedy ekologičtější. Na srazu automobilových veteránů se také díváme na staré stroje s úžasem, úctou a zdravíme je troubením, i když jejich karburátory toho paliva proteče také hodně. Concordů bylo v provozu tak málo, že jejich vliv na životní prostředí se v letecké dopravě neměl šanci projevit výrazněji než nasazení jiných typů. Příznávám, že masové nasazení (ve stovkách kusů) by mohlo znamenat problém, protože letová hladina Concordu byla 18 kilometrů nad povrchem Země (dvojnásobná oproti ostatním dopravním letadlům), což by mohlo ohrozit ozónovou vrstvu.

Co modely letadel? Máš čas je lepit?

Na letadlo je nejhezčí pohled, když

letí. Proto bylo vytvořeno.

Tak to by mohly být třeba rádiem řízené modely?

Když jsem o to tenkrát tolik stál, tak cena mnohokrát převyšovala možnosti naší rodiny.

Často mluvíš o vertikále...

Velmi často se vyjadřujeme analogicky. Boha nazýváme Otcem, abychom vyjádřili tu velkou blízkost a lásku. Nebe vnímáme někde nahoře a peklo jako nějaký otvor dole, i když jde zase jen o naši představu. Podobně nám avionika vztyčila vertikálu a zobrazuje naši touhu po pohybu vzhůru. I tu spoustu energie, kterou k tomu musíme vynaložit. Nutí člověka zvedat hlavu. A tak postoj obdivovatele letícího stroje dobře připomíná, že i když stojíme nohama na zemi, má nás zajímat, nejen to, co se děje kolem nás, ale i nad námi. A to už by mohlo obstat i teologicky, ne :-)

otázky kladl a odpovědi zapsal
Pavel Švancara

Podruhé z Bystrce na Velehrad

V kalendáři prázdninových aktivit má již od roku 2001 své pevné místo vždy v předposledním srpnovém týdnu Národní pěší pout' na Velehrad. Záměrem organizátorů bylo, aby se v duchu výzvy "Svolávejte odevšad na posvátný

Velehrad" ke dvěma původním hlavním proudům (z Velkého Meziříčí a z Vranova n.Dyjí/Znojma) přidávaly postupně další pramínky poutníků. Když jsem v roce 2004 putoval na Velehrad již potřetí a uvědomil si, že se pouti zúčastňuje i řada poutníků z Brna a blízkého okolí, napadlo mne, proč se nepokusit také o brněnský proud, který by mohl vycházet přímo z Bystrce.

Loňské pozvání nebylo příliš úspěšné, a tak jsem ve středu 24.8.

putoval z Bystrce do Blučiny pouze se svojí dcerou. Nevzdali jsme se však a s pomocí dalších připravovali brněnský proud i pro rok 2006. S výsledkem jste se mohli seznámit v článku otištěném v Katolickém týdeníku č.35 na druhé stránce.

V Blučině jsme se po 26 km připojili k vranovsko-znojenskému proudu poutníků, kteří jsou na cestě

na Velehrad od pondělí, resp. od úterý. Tuto cestu jsme zvolili mimo jiné i proto, že prochází Bosonohami – rodištěm našeho otce biskupa. V půl sedmé večer vždy bývá v Blučině mše s místními věřícími (s doprovodem poutnické scholy a promluvou jednoho z putujících kněží). Večere z vlastních zásob a vyhledání místa k noclehu na karimatce a ve spacáku ve zdejší orlovně. Před tím ještě ovšem veselý večer, v němž účinkují samotní poutníci a kompletář před spaním. Ve